

«EL DÉU DEL PIANO» Grigory Sokolov enlluerna tot el públic del Festival de Torroella

Sokolov, durant el concert a Torroella. MARTÍ ARTALEJO/FESTIVAL DE TORROELLA

Xavier Paset Gelrà
 TORROELLA DE MONTGRÍ

■ Sokolov segurament és un dels millors deu pianistes del món. Encara que li sobra tècnica i virtuosisme, en les obres de Mozart i Beethoven que vam escoltar no utilitza res de tot això. No hi ha una voluntat de lluïment, sinó una clara intenció de servir les partitures en la seva justa mesura a partir d'una musicalitat i una intel·ligència extraordinàries.

No ens ha de sobtar que la *Fantasia KV 475* i la *Sonata KV 457* que van interpretar al Festival de Torroella estiguessin més properes al pianisme preromànic que no pas a l'expressió més lleugera, galant i brillant de les obres de joventut de Mozart. En aquest sentit, Sokolov sap aportar la dimensió de profunditat adequada i perfila amb expressió magistral el melodisme mozartià. La *Sonata fàcil*, com es coneix la *KV 545*, que forma part del currículum dels pianistes principiants, en realitat, és molt

«El pianista sap aportar la profunditat adequada i perfila amb expressió magistral el melodisme mozartià»

complex. L'expressió justa la fa complicada. Molts pianistes l'interpreten molt més ràpida i brillant, amb un toc més virtuós i, Sokolov contràriament a tot això, la va portar a

un terreny molt diferent, amb un volum petit, com si fos una peça de joguina. Segurament tocant-la amb aquesta «simplicitat» aporta una lectura esplèndida.

Les dues sonates de Beethoven (números 27 i 32) van sonar amb una rotunditat màgica. Control total per part del mestre amb un toc i expressivitat que corprenen. Va ser una autèntica lliçó de música. Un concert apassionant com pocs. Sokolov pertany al panteó olímpic de la música.